Çiğli İşçi Bülteni

İşçi Bülteni Özel Sayı: 584 * Fiyatı: 25 Kr * Haziran 2010

Emeğimize, onurumuza, geleceğimize sahip çıkmak için

40. yılında yeni 15-16 Haziranlar

yaratmaya!

Emeğimize, onurumuza, geleceğimize sahip çıkmak için

40. yılında yeni 15-16 Haziranlar yaratmaya!

Türkiye işçi sınıfı tarihinin en büyük direnişi, 15-16 Haziran Direnişi'nin 40. yılındayız. Bundan 40 yıl önce işçi sınıfı Türk İş'in sarı sendikacılık anlayışına karşı çıkarak, sendikal örgütlülüğüne, emeğine ve onuruna sahip çıktı. Ve çetin mücadeleler sonucu kurduğu DİSK'i (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyanu) savunmak için sokaklara aktı. Patronlar sınıfının DİSK'i kapatmak için çıkardıkları yasayı başlarına çaldı.

Bu yasa ile işçilerin sendika seçme ve değiştirme özgürlükleri kısıtlanıyor, toplu sözleşme ve grev hakları zorlaştırılıyordu. Aynı zamanda bu yasa DİSK'in kuruluş koşullarını da ortadan kaldırdığından DİSK kapatılıyordu. Patronların da istediği buydu.

Bu yasa meclisten geçtiğinde Türkiye büyük bir direnişe tanıklık edecekti.

15 Haziran 1970'te ilk önce Gebze'de işçiler iş bıraktılar. Gebze'den yürüyüşe başlayan işçiler İzmit-İstanbul karayolunu trafiğe kapattılar. Yol güzergahındaki fabrikaları da yürüyüşe katarak, büyüye büyüye İstanbul'a geldiler. Ankara, Bursa, Adana ve İzmir'de de fabrikalarda iş bırakılarak benzer yürüyüşler başladı. 15 Haziran günü 75 bin işçiyle başlayan direniş, 16 Haziran günü 150 bine ulaştı. İşçilerin yürüyüşü ne yapıldıysa da durdurulamadı. Vapur seferleri iptal edilmiş, köprüler kapatılmış, işçilerin buluşması engellenmeye çalışılmıştı.Türk İş eylemi yasak ilan etmişti. Devlet kolluk güçlerini işçilerin üzerine salmıştı. Ama boşunaydı. İşçiler sendika hakları ile birlikte aslında sömürüye ve köleliğe başkaldırıyordu.

İstanbul 2 gün boyunca işçiler tarafından işgal edildi. 16 Haziran günü 150 bin işçi Kadıköy'de toplandı. Kadıköy'de işçilerin üzerine ateş açıldı, 3 işçi yaşamını yitirdi, 200 işçi yaralandı. Hükümet 60 günlük sıkıyönetim ilan etti. Ancak yürüyüşün etkisi dinmiyordu. Türk İş'e bağlı işçiler eylemlerini sürdürüyorlardı. Türk Demir Döküm, Derby, Sungurlar, Otosan, Rabak gibi fabrikalarda iş durdurma ve yavaşlatma eylemleri sürüyordu.

İstanbul'daki sermayedarlar "işçiler devrim yapıyor" diyerek ülkeyi terk ettiler. İşçilerin kararlılığını kıramayacağını anlayan devlet DİSK'in kapatılması anlamına gelen yasayı geri çekti ve kazanan Türkiye işçi sınıfı oldu.

15-16 Haziran direnişi baskı ve sömürünün biriktirdiği öfke ve hoşnutsuzluğun, sendikal haklara

dönük saldırıya karşı verdiği eylemli yanıttır. 15-16 Haziran direnişi 100 bini aşkın işçinin her türlü yasa ve yasağı aşarak, tehditlere, baskılara boyun eğmeyerek, sermaye patronlarına karşı militan başkaldırısıdır. 15-16 Haziran direnişi işçi sınıfı birlik olduğunda, dalga dalga büyüdüğünde neler yapabileceğini gösteren bir milattır aynı zamanda.

Aradan 40 yıl geçti. Ve bugün de patronlar, her türlü hak gaspını, emeğe dönük saldırıyı sürdürüyor. Biz işçi ve emekçilere açlığı ve yoksulluğu, 4C'yi ve sigortasız çalışmayı dayatıyorlar. Servis ve yemek hakkımızı gaspediyorlar. Esnek çalışma, telafi çalışması, denkleştirme diyerek alınterimizi sömürüyorlar. Kıdem tazminatını elimizden alıp, işsizliği dayatıyorlar. Bir yanda bu saldırılara sessiz kalıp, boyun eğmek var, diğer yanda ise başkaldırıp, örgütlenmek, onurluca direnmek var!

Bugün 15-16 Haziranlar'ın gösterdiği yoldan direnişler sürüyor.

Tekel işçilerinin Ankara sokaklarını direniş alanına çevirmesi, sendikal ihanete karşı Türk İş'i işgal etmesi, 1 Mayıs'ta sarı sendikacıların konuşmalarını değil, kürsünün direnişçi işçiler tarafından ele geçirilerek haklarını haykırması 15-16 Haziran ruhunun yaşadığını, yaşatıldığını gösteriyor.

Bugün kendi yasalarını dayatarak, sömürüyü köleliği yasallaştırmak isteyenlere karşı bizlere bu yasaları sokakta parçalamak düşüyor.

Emeğimize, onurumuza geleceğimize sahip çıkmak için 40. yılında yeni 15-16 Haziranlar yaratmaya!

Bizim Gülümüz

Bir gül açtı kalbimizde
Devrimin gülü
Bir gül açtı kalbimizde
Geleceğin gülü

İşte o gül çocuklarımıza hediye!
İşte o gül insanlarımıza hediye!
İşte o gül bizlere hediye !
İşte o gül tüm dünyaya hediye!..

Çiğli'den ilköğretim öğrencisi Türkü

MESS grup toplu sözleşme süreci başladı..

Hak gasplarına ve ihanete seyirci kalmayalım!

Önümüzdeki haftalarda metal işkolunda 2 yılda bir gerçekleşen MESS grup toplu sözleşme süreci başlayacak.

Patron sendikası MESS, sadece 150 bin işçinin değil, milyonlarca metal işçisinin sosyal haklarını ve çalışma koşullarını belirleyecek sözleşme maddelerini kendi çıkarları doğrultusunda hazırlayacak ve metal işçilerine dayatacak. Ücret zammından, izin gününe, çalışma saatlerinden, mesai ücretlerine kadar bir çok hakkın belirleneceği ya da gaspedileceği bu süreçte metal işçilerinin önümüzdeki 2 yılı belirlenecek.

Mess patronları ve işbirlikçi Türk Metal çetesine karşı metal işçileri hazırlıklı olmalı, örgütlü bir tarzda bu sermaye patronlarının karşısında haklarını savunmalıdır. Böylesi bir dönemde metal işçilerinin birliğini yaratma iddiasıyla yola çıkan **Metal İşçileri Birliği** de kendi cephesinden hazırlıklarını sürdürüyor. Fabrika fabrika tabandan örgütlenme iddiasında bulunan Metal İşçileri Birliği, bu süreçte çalışmalarını hızlandırarak metal işçilerine, toplu sözleşme sürecini ve haklarını anlatarak metal işçilerini **Metal İşçileri Birliği** çatısı altında örgütlenmeye çağırıyor.

Birlik olduğumuzda haklarımız var!

Merhaba arkadaşlar;

Ben Çiğli Organize'de çalışan bir tekstil işçisiyim. Çiğli Organize kısaca, sömürünün kol gezdiği, taşeronlaştırmanın çığ gibi büyüdüğü, işçi sınıfının emeği üzerinden patronların kar, daha çok kar sağladığı bir yer. Bir de patronlar utanmadan, biz işçilerden daha kötü durumdalarınış gibi, devletten yardım talebinde bulunup, kısa çalışma ödeneği alıyorlar.

Olan yine biz işçilere oluyor. Bize ödenen ücretin 15 gününü devlet ödüyor. Karın tamamını cebine atan patron ise, sadece 15 gününü ödüyor. Bence patron kendi devletini "sömürüyor"! Çünkü kısa dönem çalışması yaptıran bir şirket, mesai yaptıramaz, işçi çıkaramaz ve alamaz. Ne var ki benim çalıştığım şirket bunların hepsini yapıyor. Bütün bunları nasıl kitabına uyduruyor, ben anlamış değilim.

Garibanın biri kaymakamlıktan yardım istese, kırk dereden su getirirler. Hele eşi sigortalıysa, senin eşin sigortalı, diyerek yardım talebini geri çevirirler. Aldığımız asgari ücret değilmiş de farklı bir şeymiş gibi, bu talebi geri çevirirler. Bize, üvey evlat muamelesi yapıyorlar diyeceğim ama, daha kötü; bize köle muamelesi yapıyorlar. Bu ülkenin işçi ve emekçileri sömürülürken, patronları da palazlanıyor. En basitinden zengin çocukları ya askere gitmezken, ya da krallar gibi "askerlik" yaparken; işçi ve emekçi çocukları askere gidip, kendi kardeşlerini öldürüyor veya onlar tarafından öldürülüyor. Erdoğan'ın damadı Burdur'da askerlik yaparken, benim kardeşlerim Tunceli, Hakkari'de askerlik yapacak.

Bütün bunları bilmeyen, yaşamayanımız yok. Her zaman, bizim canımız yanıyor, biz sömürülüyor, biz aç kalıyoruz. İyi ama daha ne zamana kadar susacağız? Senin sesin, benim sesimle buluşup, ne zaman tekstil sömürü cehenneminde yükselecek?

Patron kısa çalışma ödeneği alıyor ama bundan, biz işçilerin hiç haberi yok. Patronun yalakası olan ustalar bundan haberdar ama, niye bize kısa çalışma uygulanıyor, diye sorduğumuzda, bundan haberleri olmadığını söylüyorlar. Yine patronun yalakası olan idari kadroların, bu davranışlarını ve yapılan oyunu arkadaşlarımıza anlattığımızda, sizi işten çıkarırlar diye gözdağı vermeye çalışıyorlar. Ama bunda başarılı olamıyorlar.

Çalışıyoruz; ama nasıl? Sabah 8, akşam 8, toplam 12 saat. Mesai almıyoruz. Çünkü telafi karşılanıyormuş. Hem kısa çalışma ödeneği alıyorlar, hem de telafi çalışması uyguluyorlar. Başta da söyledim ya, bunu nasıl kitabına uyduruyorlar, anlamış değilim. Hiçbir arkadaş da anlamadı.

Anlaşılan, yaşandığı için çok iyi anlaşılan, biz işçiler çok yoğun sömürülüyoruz. Üstelik kandırılıyoruz da. Biz suskun kaldıkça, daha da tepemize biniyorlar. Susturmak için de kullandıkları en büyük tehdit, işten çıkarma oluyor. Yazık ki bu tehdit başarılı da oluyor. Dışarıda, sokakta, küfür eden olsa, küfür edeni dövmeye kalkan işçi arkadaş, nasıl olur da işyerinde daha ağır hakaretlere uğradığı halde susabiliyor. Hukuk yolunu aramaktan bile çekiniyorlar. Hatta kadın işçilere taciz kimi zamanda tecavüz olayları yaşanıyor. Böyle olaylar karşısında bile susuluyor. Peki bu ahlaksızlık değil mi?

Arkadaşlar tek başımıza bir hiçken, birlikte güçlüyüz. Hatta kırıntı olarak kalan yasal haklarımızı bile birlik olduğumuzda kullanabiliriz. Ama öncelikle bu "kırıntıları" dahi öğrenmek gerekiyor. Ayrıca yasalarda yazsın ya da yazmasın, hepimizin insanca yaşama hakkı var. Bu hakkı da birlik olarak kullanabiliriz.

Sizlerle güçlüyüz.

Çiğli Organize'den bir tekstil işçisi

Teşekkür

Art-Kan-Dil Mum ve Aksesuarları Sanayi ve Tic Ltd Şti'ye açmış olduğum sigorta tespit, ihbar tazminatı, ücret ve fazla mesai alacak davasını kazandım. Davama hiçbir ücret almadan vekalet eden avukat İmdat ATAŞ'a, Çağdaş Hukukçular Derneği İzmir Şubesi'ne ve bu şubeye bağlı olarak çalışan Sosyal ve Ekonomik Haklar Çalışma Grubu'na (SEHAG) teşekkür ediyorum.

Çiğli Organize işçisi Erol Özdemir

İzmir'de ambar işçileri siyonist katliama karşı yürüdü!

İzmir'de Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası (TÜMTİS) üyesi **ambar işçileri** Siyonist İsrail'in Gazze'ye insani yardım götüren gemi filosuna yönelik kanlı katliamını protesto etti.

5 Haziran'da saat 13.30'da TÜMTİS İzmir Şubesi önünde toplanan işçiler buradan, Amerikan Konsolosluğu'na doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüşlerine yolu trafiğe keserek devam eden TÜMTİS üyeleri alkışlar ve ıslıklar eşliğinde coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Çevreden geçen araçların kornalarla destek verdiği eylemde ambar işçileri "Kahrolsun İsrail siyonizmi Filistin halkının yanındayız! / TÜMTİS İzmir Şubesi" pankartını taşıdı.

Filistin bayrakları ve TÜMTİS flamalarının da yer aldığı yürüyüşte ayrıca "UPS'de işçi kıyımına, sendika düşmanlığına son!" pankartı taşınarak "UPS işçisi yalnız değildir!", "UPS'de direniş kazanacak!" sloganlarıyla direniş selamlandı.

TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli konuşmasında mazlum halkların yıllardır katledildiğini vurgulayan Günseli, hükümetin de Amerika'nın da bu

katliamların arkasında olduğunu ve onayladığını ifade etti. Dökülen gözyaşlarının timsah gözyaşı olduğunu belirten Günseli, halkları katledenlerin, ezenlerin bugün UPS'de de işçi kıyımı ve sendika düşmanlığı gerçekleştirdiğini vurguladı. UPS işçilerinin direnişini ve haklı mücadelesini anlattı.

Siyonist katliama yönelik öfkelerini İsrail bayrağı yakarak gösteren TÜMTİS üyesi ambar işçileri slogan, alkış ve ıslıklarla eyleme son verdiler. Sol güçlerin de destek verdiği eyleme 200'ü aşkın kişi katıldı.

UPS Kargo işçileri: Kazanana kadar direneceğiz!

Dünya çapında 200'den fazla ülkede faaliyet gösteren Amerikalı kargo devi **UPS Kargo**'nun Türkiye'deki aktarma merkezleri ve şubelerinde sendikal örgütlenme çalışması yürüten Türk-İş'e bağlı **Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası**'nın (TÜMTİS) mücadelesi sürüyor. Sendikal örgütlenme çalışmasına yönelik düşmanlığını ilk olarak İstanbul, Ankara ve İzmir'deki işten atma saldırılarıyla gösteren UPS Kargo, şimdiye kadar farklı tarihlerde 60'a yakın sendika üyesi işçiyi işten attı. İşçiler üzerindeki baskılar her geçen gün artarken İstanbul'da Kurtköy ve Mahmutbey'deki aktarma merkezlerinin yanısıra İzmir'de de direnişler sürüyor.

UPS'deki üye sayısı her geçen gün artan, dışarıda süren direnişle beraber içerideki örgütlenmeyi güçlendiren TÜMTİS ise gerçekleştirdiği eylemlerle UPS patronuna sendikal örgütlenme üzerindeki baskıları kaldırma çağrısında bulunuyor. TÜMTİS'in uluslararası üst örgütü olan ITF de uluslararası plandaki girişimleriyle UPS üzerinde baskı kurmaya çalışıyor.

UPS'de kölelik ücretiyle ve kötü çalışma koşullarında çalışmaya karşı sendikal örgütlenmeyi seçen işçiler, ilerici kamuoyunun da yavaş yavaş gündemine giren direnişlerine destek bekliyorlar.

Art-Kandil'de işçi kazandı (mı?)

Merhaba! Çiğli Organizede sigortasız çalışan bir çok arkadaşım olduğunu biliyorum. Ben 2007 yılının yaz aylarında ART-Kandil'de işe başladım. Günde 12 saate 17 TL yemeğe ile sigortasız çalışıyordum. İşe girdiğimden beri her iki günde bir gidip sigorta istedim. Bana sürekli biraz daha çalış, biraz daha çalış diyorlardı. Fabrikada 36 işçi sigortalıydı ve sürekli çalışıyorlardı. Biz ve 50 kadın işçi sigortasız ve geçici işçi statüsüne giriyorduk. Ben de bir işçi arkadaşla şikayet dilekçesi verdim SSK'ya. İşlerin azaldığı bir dönemde, bazı işçilerle birlikte fabrikada 70. günümde işten çıkarıldım. Daha sonra dava açmaya kara verdim. Bazı işçiler bana bir şey elde edemeyeceğimi söylediler. Ben de ne olursa olsun suskun kalmamak gerektiğini söyledim ve dava açtım.

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İzmir Şubesi'nin Sosyal ve Ekonomik Haklar Çalışma Gurubu çalışma avukatları, başvuran işçilerin haklı gördükleri davalarına ücretsiz bakıyorlardı. İşyerinden 2 kişi bana şahitlik yaptı ve kazandım. Dava benim lehime sonuçlandı ancak bu tam 2.5 sene sürdü. Ben dava açtıktan sonra fabrikada sigortasız çalışan işçilerin sigortası yapılmış.

Şu ana ise durum yine üzücü. Art- Kandil'de durum eskisi gibi. Yine sigortasız çalışma yaygın, bu nedenle kendimi kazanmış saymıyorum. Ben bu 2.5 yıl boyunca şunu gördüm, yasalar patronlardan yana. Bir işçi olarak 12 saat boyunca çalışıp sigortasız mesai parası verilmemesi benim gururuma dokunuyor. Eminim bu durum bütün işçilerin zoruna gider. Ama asıl gururumuzu dikecek olan işçilerin birliğidir.

Yine dağınık örgütsüz parçalı tablomuz devam ettiği sürece aynı sorunların yaşanması kaçınılmazdır. Ama patronların unuttuğu ve hatırlamak istemediği bir gerçek var. Biz insanız ve insanca yaşam ve çalışma koşulları biz bütün işçilerin hakkıdır. Ve bu gün ücretli köleleri gibi davrandığı biz işçiler bir gün mutlaka bize yaptıklarının hesabını soracağız... Bilinçlenerek, örgütlenerek, hak arama mücadelesine katılarak...

TARİŞ direnişi sona erdi!

TARİŞ işçileri fabrikalarının kapatılması ve tazminat haklarının gaspedilmesine karşı 1 Mart günü Alsancak'ta bulunan TARİŞ genel müdürlüğü önünde direnişe başlamıştı. Direniş, 46. gün fabrika yönetimi ile varılan anlaşmanın ardından son buldu.

Büyük ölçüde fabrika önünde bekleyiş biçiminde süren direnişin temel talebi olan tazminatların ödenmesi, patron temsilcileri tarafından taksite bağlanarak da olsa kabul edildi. Yapılan anlaşmaya göre:

Direniş süresince genel müdürlük önüne gelerek direnişe katılan 348 işçi, ücretlerinin %35'ini 20 Nisan'da, %35'ini 4 Mayıs'ta, %15'ini 30 Haziran'da, %15'ini 30 Temmuz'da alacak. Direnişe katılmayanlara ise %10 ila %15 arası oranda ödeme yapılacak.

TARİŞ işçilerinin 45 gün süren direnişi bir kez daha direnen ve mücadele eden işçilerin haklarını aldığını gösterdi. Sınırlı taleplerle süren direniş, önüne fabrikanın kapatılmasına engel olmak gibi bir hedef koyamamış olmasına rağmen başından beri ödeme yapmaya yanaşmayan patronu tazminatları ödemeye mecbur bıraktı.

Patronun "kölelerini" iyi beslemesi, işçilerin örgütlenmesini engelleyemecek!

İzmir AOSB'de bir plastik film fabrikasında çalışmaktayım. Günde 10+2 saat zorunlu mesai ile 12 saat çalışmaktayım. Haftada 2 gün (hafta içi olmak üzere) iznim var. Fabrikada, sabah kahvaltısı, 10.00 çayı, öğle yemeği, 18.00 akşam kahvaltısı ve çayı verildiği için iyi besleniyoruz! Bayramda erzak dağıtımı oldu ama bayram tatili yoktu. Çalışanları mavi yakalı ve beyaz yakalı olarak ayırıyor ve performansa dayalı puan uygulaması yapıyorlar. Bir nevi at yarışı gibi. Kim daha çok mal üretirse, buna göre performans parası alıyor.

Buraya kadar anlattıklarımdan yola çıkarak, her şey güzel gibi görünebilir. İlk başta ben de öyle düşünmüştüm. Sonra neden bu kadar olanak sağlanıyor diye düşündüm. Cevabı hemen buldum. Bunun bir tek sebebi olabilirdi. Bizim sendika arayışına girerek, örgütlenmemizi engellemek içindi. Biz size bu kadar olanak sunuyoruz, sendikaya gerek yok. Siz çalışın başka birşey düşünmeyin diyorlar. Onlar bizi köle olarak görüyor ve öyle davranıyorlar.

Patronun diğer fabrikalarında çalışan işçiler, direniş yaparak, tatillerini hafta sonuna aldırmışlar. Bayramda çalışmayacaklarını söyleyerek, (tabi direniş potansiyeli göstererek) bayram tatilini kazandılar. Resmi tatillerde de mesai kazanımını elde ettiler. Bütün bunları direnerek, yani onların istediği köle olmayı kabul etmeyerek yaptılar.

Şimdi sıra bizde. Bizler öncelikle çalışma saatlerinin ve koşullarının iyileştirilmesi için mücadele etmeliyiz. Ama en önemli hedefimiz, sendikalaşmak, örgütlenmek olmalı. Bunu üretimden gelen gücümüzle ve hedefimize ulaştığımızda, örgütlü gücümüzle başaracağız. Mücadelenin ve örgütlü olmanın yakıcı olarak gerektiği koşullarda, bizde örgütleneceğiz.

Çiğli AOSB'den bir işçi

TEKEL işçilerinden işgal

Alsancak'ta bulunan **Türk-İş 3. Bölge Temsilciliği** 25 Mayıs sabahı 10.00'da diğer illerle eşzamanlı olarak işgal edildi. Başta ağırlığını kadınların oluşturduğu 45 kadar işçi tarafından işgal edilen binanın balkonuna çıkan işçiler sloganlar atarak taleplerini haykırdılar.

İşçiler Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu'nun yanısıra DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Kamu-Sen Genel Başkanı Bircan Akyıldız'ı da istifaya çağıran sloganlar attılar ve gün boyu açlık grevi yaptılar.

İşgalin başlamasının ardından başta direnişçi UPS işçileri olmak üzere işçi ve emekçiler Türk-İş binasında buluşmaya başladılar. UPS direnişçileri hep birlikte binaya gelerek eyleme katıldılar. Belediye işçileri de 30 kişilik bir grup halinde direniş alanını ziyaret etti.

.Türk-İş'e bağlı ilerici şube yöneticileri de binaya gelerek eyleme sahip çıktılar. Tek Gıda-İş Sendikası İzmir Şubeleri, Deri-İş Sendikası İzmir Şubesi, TÜMTİS Sendikası İzmir Şubesi, Tezkoop-İş Sendikası İzmir Şubeleri, Hava-İş Sendikası İzmir Şubesi, Petrol İş Sendikası Aliağa Şubesi ortak bir açıklama yaparak İstanbul ve İzmir'de gerçekleşen işgale sahip çıktıklarını ve Türk-İş'in 26 Mayıs grevi karşısındaki tutumunu sorumsuzca bulduklarını dile getirdiler.

Akşam saatlerinde ise basın açıklaması yapıldı ve bir kez daha talepler haykırıldı. İşgal 26 Mayıs sabahı sona erdi.

Emek cephesinden...

Mahle-Mopisan işçisi sendikalaştı!

Gaziemir Serbest Bölge'de bulunan Alman menşeili otomotiv yan sanayi fabrikası olan 500 işçinin çalıştığı Mahle Mopisan fabrikasında geçtiğimiz aylarda örgütlenme faaliyeti yürüten Birleşik Metal İş, Çalışma Bakanlığı'na başvurdu. 24 saat geçmeden patronun da yardımı ile işçi düşmanı sözde işçi sendikası olan Türk Metal sendikası işyerindeki beyaz yakalıları ve bazı yalaka işçileri üye yaparak, ayrıca Konya'daki fabrikadan buraya patrona yakın işçileri kaydırarak çoğunluğu sağlamaya çalıştı.

Konya'daki işçi sirkülasyonu nedeniyle burada çoğunluğun Birleşik Metal İş Sendikası'nda olduğu görülüyor. Çalışma Bakanlığı henüz kararını açıklamış değil. Birleşik Metal İş yöneticileri serbest bölgenin içine bile giremediklerini ifade ederken Türk Metal yöneticileri fabrikada cirit atıyorlar. İşçiler örgütlülüklerine ve sendikalarına sahip çıkıyorlar. Sendikadan vazgeçmeyeceklerini ifade ediyorlar. İşçilerin birliği bozulmadığı takdirde patron ve Türk Metal işbirliği sökmeyecek, bu iki ihanet şebekesinin tüm icraatları boşa düşürülecek ve gücünü, birliğini dağıtmayan, hakları için mücadele eden Mahle-Mopisan işçisi kazanacaktır.

Lastikte grev uygulama tarihi 9 Haziran...

Lastik sektöründe yaklaşık 3.500 işçiyi ilgilendiren ve geçtiğimiz şubat ayında başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri sürecinde grev uygulama tarihi 9 Haziran 2010 olarak belirlendi.

İzmit ve Adapazarı'ndaki Goodyear, Kocaeli'deki Brisa ve Türk Pirelli lastik fabrikalarında örgütlü DİSK'e bağlı Lastik-İş Sendikası, 23. dönem toplu sözleşme görüşmelerindeki uyuşmazlık kararının resmi arabulucu raporuyla da belgelenmesinin ardından yasal prosedür gereği fabrikalarda grev kararları aldı ve yaptığı eylemlerle ilan etti.

Sendika yüzde 10 zam isterken patron tarafı karşı teklifte bulunmadı. Sendika ayrıca sosyal haklarda yüzde 20 oranında artış talebinde bulundu.

Lider Deri'de işe iade!

2007 yılında sendikal çalışma başlatan ve sendikalaştıkları için işten atılan işçiler kapı önünde direnişi sürdürdükleri dönemde işe geri iade davası da açmışlardı.

Fabrikanın sahibinin organizenin en büyük tekstil fabrikası olan Roteks'in de patronu olan JAK ESKINAZI' nin sahip olduğu fabrikada davacı işçilerin 8'i işe geri iade davasını kazandılar ve iş başı yaptılar. 8 işçi daha mahkemeyi kazandı ve Yargıtay'dan kararın onaylanması bekleniyor.

Ayrıca 10 işçinin mahkemesi sürüyor. İş başı yapan 8 işçi ise içerde birlikteliklerini koruyorlar. Patron işe

aldığı işçileri yıldırabileceğini düşünerek işe geri çağırmıştı. Ancak hesapları istediği gibi olmadı. İş başı yapan görüştüğümüz işçilerden bir tanesi ilk 8 kişiye geri adım attıramadığı için, davayı kazanan diğer işçileri işe almayıp tazminatlarını ödemeyi tercih edeceklerini düşünüyor.

Yatağan'da iş cinayeti

Zonguldaktaki maden ocağında 30 işçinin ölümüne neden olan iş cinayetinin üzerinden henüz 15 gün geçmişti ki yeni bir ölüm haberi de Yatağan'dan geldi.

Yatağan ilçesinde bir mermer ocağında çalışan **Mehmet Kırıkcıoğlu** (26), 1 Haziran'da üzerine yaklaşık 150 kilogram ağırlığındaki mermer blokun düşmesi sonucu iş cinayetine kurban gitti.

Kırıkcıoğlu'nun ölüm haberini alan baba Mustafa ve anne Fatma Kırıkcıoğlu fenalık geçirdi.

Ekoten işçisi sendikalaştı!

Torbalı'da bulunan kumaş boyama tekstil fabrikasında örgütlenme çalışması yürüten işçiler Hak-İş'e bağlı Öz-İplik İş sendikasına üye oldular. Üyeliklerinin ardından sosyal ve ekonomik haklar yönünden bazı iyileştirmeler yapıldığı işçiler tarafından ifade ediliyor. Buradaki örgütlenme çalışmasının yakın fabrikalarda da etkisi olduğu gözlemlendi.

Tariş Zeytin'de iş kazaları artıyor...

Çiğli Organize'de bulunan TARİŞ Zeytin Fabrikası'nda son dönemde iş kazaları arttı. Burada çalışan bir işçinin anlattıklarına göre son dönemde 3 iş kazası yaşandı. Bu iş kazalarında bir işçinin parmağı ağır şekilde yaralanırken bir işçinin göz kapağı yırtıldı. Bir temizlik işçisi kadının ise üzerine asit döküldü, hastaneye gitmesine ve üzerini değiştirmesine izin verilmedi. Bu durumun ileride kendisine sağlık problemleri yaratacağı düşünülüyor. Ayrıca 10 işçi işten çıkarıldı. İşten çıkarmalarda ilk olarak iş kazası geçiren işçiler tercih ediliyor.

İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde TİS hakkı için grev!

İzmir Büyükşehir Belediyesi'nde çalışan Tüm Belediye ve Yerel Yönetim Hizmetleri Emekçileri Sendikası (Tüm Bel-Sen) üyesi emekçiler, TİS hakkı için mücadele ediyor.

Geçtiğimiz ay İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin girişine "Bu iş yerinde grev var" pankartı asan emekçiler, halay çekip, düdük ve ıslık çalarak, toplu sözleşme masasına oturmadığı gerekçesiyle İzmir Büyükşehir Belediyesi Başkanı Aziz Kocaoğlu'nu protesto etti.

Kundura işçileri Çorlu'da direnişte!

Türkiye'nin önde gelen ayakkabı üreticilerinden biri olan Yeşil Kundura'nın Çorlu Edirne Yolu üzerinde bulunan fabrikasında çalışan ve Türk-İş'e bağlı **Deri-İş Sendikası**'nda örgütlenen işçiler işten atma saldırısına maruz kaldı.

Sendika üyesi işçiler üzerindeki baskılarını arttıran Yeşil Kundura patronu, işçileri tek tek odalara çekerek sendikadan istifa baskısında bulunurken işçilerin akrabaları yoluyla da sendikal örgütlenme üzerindeki saldırılarına hız verdi.

Yeşil Kundura'nın Çorlu'daki fabrikasında yaklaşık 400 işçi çalışıyor. 12-14 saate varan sürelerle kölelik koşullarında çalışan işçilere molalarda verilen çaylar bile parayla satılıyor. Tuvaletlere de kartla girmek zorunda bırakılan işçilerden ay sonunda bu süreler yevmiyelerinden kesiliyor. "İş daralması"nı gerekçe göstererek işçileri işten atan patron, askeriyeyle olan sözleşmenin yenilenmemesini işten atma nedeni olarak sayıyor. İstanbul Kıraç'taki toplu konut inşaatlarıyla farklı alanlara yatırım yapan Yeşil Kundura patronu, bir yandan sermayesini büyütürken diğer yandan da işçilerin haklarına göz dikiyor.

Samka'da kölelik koşulları hüküm sürüyor!

Teneke üretiminde önde gelen fabrikalardan biri olan **Samka Metal** Ambalaj Sanayi AŞ'de sendikal örgütlenmeye adım atan işçilerin direnişi devam ediyor.

İstanbul Kurtköy'de kurulu Samka Metal'de çalışırken DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlenen ve işten atma saldırısıyla karşılaşan işçilerin direnişi kararlılıkla sürüyor.

10 Mayıs günü 11 işçinin iş akdini fesheden Samka patronu, ağır baskı ve kölelik koşullarının hüküm sürdüğü fabrikada çeşitli yöntemlerle sendikal örgütlenmeyi dağıtmaya çalışıyor.

İnsanca çalışma ve yaşama koşulları isteyen Samka Metal işçileri, işten atma saldırısına ve kölelik koşullarına karşı mücadelelerini sürdüreceklerini belirtiyorlar.

Zonguldak'ta 30 madenci katledildi...

Örgütlenmiyorsak, hepimiz katiliz!

Madenciler işe gitmeden önce ailesiyle helalleşirmiş. Yerin derinliklerine inip, oradan hiç çıkamamak da var. Madende ölüm bir yerde, hep beklenilen bir şey. Madenci tabuta girer gibi girer madene. Sanki madende ölümle randevusu varmış gibi. Bu dramatik durum yazık ki, bugün bir gerçeklik. 15 Mayıs'ta Zonguldak'ta madende gerçekleşen patlama sonrası 30 madenci, madende "mahsur" kaldı.

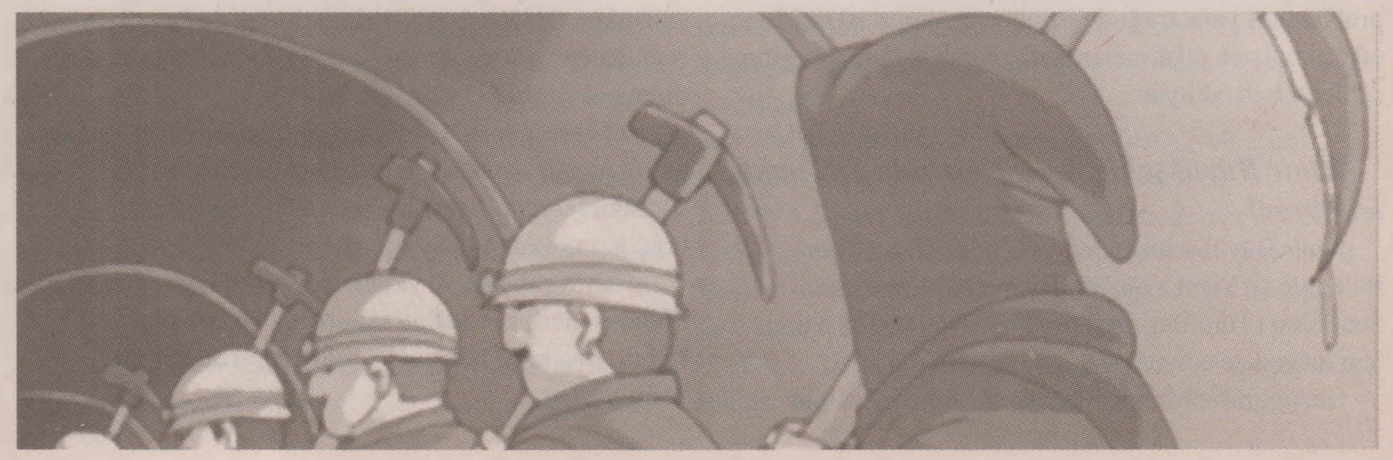
Bir an için patlamayı "takdir-i ilahi" olarak kabul edelim. Ne var ki, aradan geçen 4 güne rağmen "mahsur" kalan madencilere ulaşılamaması, en düşünemez kafalarda bile, "takdir-i ilahi" gibisinden bir "teselliye" yer bırakmıyor. Fırsat bulduğunda kurtarma ekipleriyle övünen devlet, şimdi, neredeyse aciz durumda. Maden patronları, böylesi bir patlama karşısında çaresiz kalıyorsa, madenciyi madene gönderirken, tek kelimeyle ölüme gönderiyor demektir.

Patronlar çıkarılan madeni satmak, yani artı değer sömürüsünü gerçekleştirmek için en ince ayrıntıyı bile düşünüyor ve buna göre hazırlık yapıyorlar. Ama söz konusu madene giren işçiler olduğunda, herhangi bir hazırlıkları olmuyor. 30 madenci ölmüş, bunun onlar için hiçbir önemi yok. Nasıl olsa, hemen yarın 30'dan çok daha fazla işçi, iş bulmak için oraya gidecek.

Peki bu cinayetlerde sadece patron mu suçlu? İş cinayetlerinin sorumlusu patron, katil olarak elbette suçlu. Ama o katile boynunu hiçbir şey demeden uzatan da suçlu. İş cinayetinin nedeni, sorumlusu bir yana, aradan geçen 4 güne rağmen hala madencilere ulaşılamaması neden kaynaklı? 30 madenciye ilk anda olmasa bile, en azından 1 gün sonra ulaşılabilinirdi. Ne var ki bu, oldukça masraflı olurdu. Patlama sonrası madende biriken gazın boşalması için bile yaklaşık 2 gün beklendi. Ola ki 30 madenci patlamada ölmediyse bile, 2 gün gazı soluyarak ölmemesi neredeyse imkansız. Eğer gazı daha çabuk boşaltma imkanı yoksa, neden madenci o koşullarda madene indiriliyor? Ya da madenciler neden madene iniyor? Patron yarın işçi alınacak dese, 30'dan çok daha fazla işçi, iş başvurusunda bulunur.

Madende, artık ölülerini bekleyen aileler, bir iki itiraz dışında, eylem yaparak basınç oluştursalar, yine bu kadar bekler miydi devlet ve patronlar? Böyle bir durumda, madene inilmesi kolay olmadığı böylesine açığa çıkmışken, diğer madenler de, işçiler nasıl madene iniyor? Ölüme inen işçilerin, haklarını, en başta yaşam hakkını korumak için örgütlenip, mücadele etmekten kaçınması derin bir çelişki. İşten atılmaktan korkan işçi, ölüme gidebiliyor. Çaresizlik var ama, örgütlenilmediği için bir çaresizlik var. Yalnızca madenlerde değil, toplamda çaresizlik var. İş yaptığı kadar insan biçen bir makine bile, işçiler bu makinede kimse çalışmayacak deyip, buna uygun davrandıklarında, makine tamir ediliyor. Patron karşısında örgütlü bir güç görmediğinde, işi aksatmadıkça o makineyi tamir etmeyi düşünmez bile.

Ölen madencilere elimizi kolumuzu bağlayarak sadece ağıt yakıyorsak, biz de katiliz. Katil olmamak ve yarın yeni bir iş cinayetinde ölmemek için, örgütlenmek ve mücadele etmekten başka bir çıkar yol yok.

"İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!"

İşçilerin, patronların kar hırsının bedelini yaşamlarıyla ödedikleri bir işkolunda çalışmakta idim. Kot kumlama, kot zımpara. Kot zımpara bölümünde yaklaşık 50 arkadaş beraber çalışıyorduk. Kot kumlama işinde İstanbul'da silikozis hastalığına yakalanan işçilerin hayatlarını kaybetmeleri medya ve televizyonda haber olması nedeniyle fabrikadaki kot kumlama bölümü kapatıldı. Zımpara bölümünde hemen hemen hepimiz doğulu ve yakın köylü olmamız nedeniyle birbirimize güvenimiz, patrona karşı ise bir birlikteliğimiz vardı.

İşçilerin yorgun olduğu dönemlerde mesai hafta sonu tatilinde ve resmi bayramlarda genelde çoğumuz gelmezdik. Patron bu durumdan rahatsızlığını belirtti. Ve birkaç hafta sonra Manisa ve Çorumlu işçileri işe almaya başladı, fabrikada işçiler arasında rekabet - sayı artırma oyunu başlattı. Maalesef bu oyuna birkaç arkadaşımız dahil oldu. Onlarla rekabet edip, patronun gözüne girmek istediler. Aynı zamanda işletmeye 5 adet kamera yerleştirdiler. Usta başlarının *"patron sizi kameralardan seyrediyor"* demesi işçilerin birbirlerine karşı sayılarını yükseltmelerinde büyük rol oynamıştır.

Sabah çay molası 15 dk. Yemek 45 dk. Yemek molasında birbirleriyle yarışan arkadaşlar hep uyurlardı. Çünkü istirahat bittiğinde tekrar yarışacaklarını biliyorlardı. Arkadaşların bu yorgunlukla 12 saat çalışmaları onlara devamsızlık getirdi. Yani gelmedikleri gün iki yevmiye kesiliyor. Rapor aldıkları halde bir yevmiye kesiliyor. Ve bu kesintiler hepimize uygulanıyordu.

Sonra işlerin azalmasından dolayı çağrı üzerine çalışmalar başlandı. Son dört ay içinde ayda 15 gün çalıştığımız oluyordu. Bu aylar içerisinde ancak çalıştığımız günler için yevmiye alabiliyorduk. Çalışmadığımız günler için yevmiye verilmiyor ve SSK yatırılmıyordu. Arkadaşlarla toplandık. *"Sabah iş başı yok, patronla toplantı yapacağız!"* dedik. Sabah fabrikaya geldiğimizde hiçbir işçi iş başı yapmadı. Patron hemen geldi. Yüksek sesle: *"ne oluyor, beyler!"* demesiyle hiç ummadığım arkadaşlar da yüksek sesle cevap verdiler: *"Sen işverensin, ben işçiyim. Senin işin bana iş vermektir. Beni eve gönderip, yevmiye ve SSK primimi kesmek değildir. İş yoksa bizi işten çıkar biz de çaresine bakalım. Bakkal, ev kirası, kredi kartı borçlarını ödeyemiyoruz, ne yapacağız?"* dedi.

Patron: *"Ben de aynı durumdayım, ne yapayım, durumunuzu ben de biliyorum ve çok üzülüyorum ama hiçbir şey bildiğiniz gibi değil, hiçbir şey eskisi gibi değil, ben de zor durumdayım. İş aldığımız firma şehir dışına taşınıyor, bu bizi çok etkiledi ben de fabrika kirası veriyorum, beni anlayın."*

Hayır biz seni anlamayacağız. Çünkü bizi birbirimize küstüren sen, bizi rekabet ortamına sokan sen, bizim haftalık tatilimizi kesmeye çalışan sen, bizi eve gönderip ne haliniz varsa görün diyen sen, bizi karına değil zararına ortak eden sen, bunlar bizim sorunumuz değil. Bu fabrikayı kurarken düşünecektin. Asıl amacın bizi zor durumda bırakıp hiçbir hakkımızı almadan işi bıraktırmak. Ama hiç birimiz bu oyuna gelmedik. Bütün haklarımızı alıp iş yerinden öyle ayrılmak istiyorduk. İş aldığımız firmanın şehir dışına taşınması ile fabrikamızın kapanacağını anlamıştık.

Bizi dört günlük ücretsiz izne ayırdılar. Dört günlük izin içerisinde bizler bir araya gelip Çağdaş Hukukçular Derneği'nden avukatla görüştük. Görüştüğümüz avukat ve sendikacıların bize verdiği bilgiler dahilinde fabrikadan doğru hareket ederek, işlerin az olmasına rağmen iş yavaşlatıp, bizim de elimizin armut toplamadığını anlayınca, öncü üç arkadaşımızı işten çıkardı. Üç gün sonra toplantı yapıp: *"Fabrikayı kapatmıyorum, ama sayı azaltıyoruz!"* dedi ve yaklaşık 25 kişiyi işten çıkaracağını söyledi. Bir hafta içinde işten çıkardıklarının listesini hazırlayıp, haber edeceğim dedi ama bir hafta on gün geçmesine rağmen haber gelmeyince biz toplanıp fabrikaya gittik. Patronla görüştük ve 15 kişinin işten çıkarıldığını söyledi. Diğer arkadaşların devam edeceğini söyledi. Bazı arkadaşlar çalışmak istemediler sadece kıdem tazminatlarını alabildiler. Biz 15 kişi ise kıdem ve ihbar tazminatlarımızı aldık. Ve gelirken ben arkadaşlara bir slogan söyledim: ***"İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!"***

Nez Tekstil işçisi

İsrail ile tüm anlaşmalar iptal edilsin!

Siyonist İsrail devleti, tüm dünyanın gözü önünde Filistin'e yardım ulaştırmaya çalışan insanları uluslararası sularda katlederek **barbar** ve **katliamcı** yüzünü bir kez daha gösterdi. On yıllardır süren katliamlar serisine bir yenisini daha ekleyen İsrail, sadece Filistinliler'e karşı değil, tüm dünya halklarına karşı suç işlemeye devam ediyor.

Bu katliamın hiçbir haklı ve meşru gerekçesi yoktur. Bu katliamın tek bir açıklaması vardır: İsrail, gözü dönmüş **katil bir devlettir**! Bu katliam, emperyalizmin ve siyonizmin halklara boyun eğdirmeyi temel alan politikalarının bir devamıdır.

Bu katliam, İsrail'in daha dün vahşice saldırıp alt ve üstyapısına büyük zararlar verdiği Filistin'e insani yardım taşıyan konvoya, uluslararası sularda saldırması, sivilleri öldürüp yüzlerce insanı tutsak alması ABD emperyalizminin cesaretlendirdiği siyonizmin, insanlık dışı karakterini ortaya koymaktadır.

Bu katliam, siyonist İsrail devletinin yıllardır ambargo altında tecrit altında tuttukları Filistinliler'e neler yaptıklarını da göstermektedir.

Bu katliam, Filistin davasının ne kadar haklı olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Kardeşler!

İsrail'e bu katliamda **cesaret** verenler, "ulusal çıkar" bahanesine sarılan **Türk sermaye devletidir**, kendi sefil çıkarlarından hiçbir biçimde vazgeçmeyen, İsrail ile ikili ilişkilerden

taviz vermeyen sermaye sınıfıdır. Daha dün, İsrail'in OECD üyeliğini onaylayan sermaye devleti, bu katliam için **İsrail'i cesaretlendirmiştir**.

Bugün Filistin halkına ölüm yağdıran uçakların pilotları **Konya Ovası'nda** eğitiliyorlardı. İsrail ekonomisini güçlendiren ticari bağlantılar kurulmaya devam ediliyor. Siyonist İsrail devletinin bölge üzerindeki tahakkümünü arttıran, yükselen ırkçılığına, sömürgeciliğine ve katliamcılığına rağmen bu devleti normalleştiren ve meşrulaştıran diplomatik ilişkiler sürdürülüyor. İsrail silah sanayiinin yağlı müşterisi olmaya devam ediliyor. Türkiye üniversiteleri, kimi kültür ve sanat çevreleri İsrail devletiyle akademik, kültürel ilişkiler yürüterek bu devletin meşrulaşmasına katkıda bulunmakta tereddüt etmiyor.

Ne **Davos efelenmeleri** ne göstermelik tatbikat iptalleri İsrail'in siyonist duvarında Filistinliler'in soluk alabilecekleri bir gedik açıyor. Eyleme geçmeyen sözler İsrail için sinek vızıltısından farksızdır. Emperyalizm ve siyonizm işbirlikçisi Türk sermaye devletinin hiçbir "sert" açıklaması, kınaması, diplomatik şovu bu katliamın hesabını sormak anlamına gelmeyecektir.

Filistin sorununda şova derhal son verilmeli, ABD ve İsrail ile başta stratejik askeri işbirliği anlaşması olmak üzere, bütün ekonomik, askeri, siyasi ve diplomatik ilişkileri kesilmelidir!

Gün, başta İsrail işçi ve emekçileri olmak üzere, tüm dünya halkalarının Filistin halkıyla dayanışmayı yükseltme ve katliamların hesabını sorma günüdür!

Kahrolsun İsrail siyonizmi!
Yaşasın halkların kardeşliği!
Emperyalizm yenilecek,
Direnen halklar kazanacak!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 584 * Fiyatı: 25 YKr * Haziran 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sk. No 5 D 3 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92